

kat az 1875. évi XXXVII. t.-c. 174. §-a alapján keresettel megtámadni nem lehet.

A külfölddel való fizetési forgalom ellenőrzéséről és szabályozásáról szóló 4500/1931. M. E. számú rendelet újabb módosítása tárgyában kiadott 1938. április hó 10. napján hatályba lépett 520/1938. M. E. számú rendelet. (B. K. 81. szám).

A 4500/1931. M. E. számú rendeletnek az 1720/1932. M. E. számú rendelettel és a 4490/1935. M. E. számú rendelet 1. §-ával módosított 2. §-ának 2. bekezdése az új rendelettel akként módosul, hogy az utazási és kisebb határszéli forgalomban behozott belföldi vagy külföldi pénzt, valamint akár pengőértékre, akár külföldi értékre szóló csek-két, váltót, utalványt, takarékbetéti könyvet, pénztárjegyet és általában bármely más pénzhelyettesítő eszközt a 4490/1935. M. E. számú rendelet 1. §-ában megállapított értékhatárokon és feltételeken felül az utas (határt átlépő személy) a MNB külön engedélye nélkül az alábbi korlátozásokkal akkor viheti külföldre, ha külföldi lakos (akár külföldi, akár belföldi honos) és ha a behozatalt az ellenőrzést végző közeg által a beutazás alkalmával kiállított *értékbehozatali tanusítvány*val igazolja. A tanusítványt csak az azon feltüntetett utas használhatja fel a beutazást követő legközelebbi kiutazása alkalmával, de legfeljebb 3 hónapon belül. A tanusítvány alapján csak az abban megjelölt belföldi vagy külföldi pénz vagy abban megjelölt belföldi vagy külföldi pénznemre szóló pénzhelyettesítő eszközt szabad kivinni, mégpedig tételenként és pénznemenként legfeljebb a tanusítványban feltüntetett összegig. Pengő bankjegyeket azonban a tanusítvány alapján sem szabad 2000 P-t meghaladó összegben kivinni.

Ezt a rendelkezést kiegészíti a 35.100/1938. P. M. számú rendelet, mely szerint az értékbehozatali tanusítványt az utazási forgalomban rendszerint a m. kir. vámhivatalok, kivételesen az útlelvizsgálatot teljesítő rendőrközegek, a határszéli forgalomban pedig általában a határőrségi közegek állítják ki, mégpedig a fél által tett bejelentés valóságának a bejelentett fizetési eszközök megszámlálása útján történt ellenőrzés után.

Magyar állampolgár a beutazása alkalmával magával hozott pénzre vagy pénzhelyettesítő eszközre vonatkozólag az értékbehozatali tanusítvány kiállítását csak abban az esetben igényelheti, ha lakása külföldön van, útlevelét tehát eredetileg is az illetékes külföldi magyar külképviseleti hatóság állította ki, vagy pedig belföldi hatóság által kiállított útlevelének érvényességét állandó külföldi tartózkodása alatt a külföldi magyar külképviseleti hatóság hosszabbította meg. Magyarországon lakó *külföldi állampolgár* a tanusítvány kiállítását ugyancsak nem igényelheti, illetve az ilyen külföldi állampolgár részére netalán kiállított értékbehozatali tanusítvány a 4490/1935. M. E. számú rendelet 1. §-ában megállapított értékhatárokon felüli pénz vagy pénzhelyettesítő eszköz kivételére engedélyt nem jelent s a 30

P. értéket meghaladó mennyiségben külföldről magával hozott értékek visszaviteléhez a MNB engedélyét a belföldön lakó külföldi állampolgár is megszerezni köteles.

Ha az utas útlevét elveszti, vagy azt saját országának itt székelő külképviseleti hatósága által bármely okból más útlevélre cserélteti ki, akkor az elveszett, illetve kicserélt útlevél alapján kiállított értékbemhozatali tanúsítvány is értékét veszti és a behozott pénz vagy pénzhelyettesítő érték csak a MNB külön engedélye alapján vihető vissza.

A behozott értéket ugyanabban a pénznemben kell kivinni, a tanúsítványban igazolt pénznemek tehát más pénznemekkel nem cserélhetők fel. A pénzhelyettesítő eszközökben (csekk, váltó, utalvány, takarékbetéti könyv, pénztárjegy stb.) behozott értékek az utasforgalomban ismét csak a behozott pénzhelyettesítő eszköz alakjában vihetők vissza az MNB külön engedélye nélkül. Semmiesetre sem vihetők tehát vissza a csekk stb. alakjában behozott értékek pl. készpénzben.

Az értékbemhozatali tanúsítvány kizárólag csak pénz, és pénzhelyettesítő eszközök behozatalára állítható ki, értékpapír, kamatvagy osztalékszervény, vert vagy veretlen, fel nem dolgozott arany, ezüst, platina behozataláról tanúsítványt kiállítani nem szabad.

Az áruforgalomban bármily pénz, pénzhelyettesítő eszköz, értékpapír és nemespénz kiviteléhez értékhatárra való tekintet nélkül a MNB engedélye szükséges.

A rendelet életbelépése előtt az 1931. évi 4500. M. E. számú rendelet 2. §-ának 2. bekezdése alapján az útlevelekbe vezetett értékbemhozatali igazolások értéke változatlanul fennmarad.

Magyar—román fizetési forgalom (MNB 299. számú körlevele). 1938. évi március hó 10-étől kezdve a magyar—román fizetési forgalomról szóló 277. számú körlevélnek az utasforgalomra vonatkozó rendelkezései akként egészítettnek ki, hogy további intézkedésig lei-érmék sem magyar, sem külföldi állampolgártól nem vásárolhatók. Mivel lei-érméknek Romániába való bevitele tilos, az utazási forgalomban vásárlásra jelentkező feleknek lei-érme nem szolgáltatható ki.

Magyar-osztrák fizetési forgalom. (A MNB 301. számú körlevele). A MNB 1938. március 21. napja óta csak abban az esetben fogad el pengő befizetést, az Oesterreichische Nationalbank in Liquidation kliring pengőszámlája javára, ha a befizetést eszközöző megbízott pénzüntézet a befizető jegyzéken mind a maga, mind megbízói nevében tudomásul veszi, hogy a befizetés nem bir teljesítés hatályával; a teljesítés hatálya akkor áll be, amidőn a követelés átutalása megtörtént. Ez nem jelenti azt, mintha a befizetések az 1938. március 21. napja előtt teljesítés hatályával birtak volna.